MASSANES

La petita població de Massanes està situada al bell mig de la comarca de la Selva, a uns 164 m d'altitud sobre el nivell del mar. Des de la seva posició privilegiada s'observa gran part del territori comarcal. El terme s'estén entre el riu Tordera i la riera de Santa Coloma, i limita amb els municipis de Riudarenes, Maçanet de la Selva, Fogars de la Selva, Hostalric i Sant Feliu de Buixalleu. El primer document en el qual trobem el nom de Massanes data de l'any 1062, quan els vescomtes de Girona, els Cabrera, van donar un alou de Massanes al monestir de Sant Cugat del Vallès. No es conserven altres referències fins al 1120, quan Massanes és citat en la butlla del papa Calixt II de confirmació de privilegis i propietats del monestir de Sant Salvador de Breda.

Massanes va pertànyer a l'esmentat monestir de Sant Salvador de Breda fins al 1298; des del punt de vista jurisdiccional, la població formava part de la demarcació del castell de Montsoriu. En el segle XIII li va ser assignada la batllia de n'Orri, que estava dins els dominis del vescomtat de Cabrera. El 1371 es va crear una comissió per investigar quins eren els límits entre els termes d'Hostalric i Massanes, conflicte que va continuar vigent fins ben entrat el segle XX. A finals del segle XVII, amb la invasió de l'exèrcit francès, i a principis del XVIII, durant la guerra de Successió, els massanencs es van veure afectats per la proximitat de la fortificació d'Hostalric; l'església parroquial del lloc va ser destruïda gairebé totalment el 1808. Durant la segona meitat del segle XIX es van produir dos esdeveniments importants per a l'evolució de la localitat: la seva constitució com a municipi i la construcció de la línia fèrria (1859-1860).

Església de Sant Esteve

L'ESGLÉSIA DE SANT ESTEVE està situada just al bell mig del nucli urbà de Massanes. Des de la situació elevada del poble es pot contemplar el castell de Montsoriu i la vila fortificada d'Hostalric, coetanis a la construcció de la primitiva església romànica. L'església de *Sancti Stephani de Massanis* consta específicament com a possessió del monestir de Sant Salvador de Breda en un document de l'any 1093. En dues butlles papals de confirmació de béns del mateix cenobi apareix novament el temple, els anys 1120 i 1185.

De l'església romànica primitiva actualment només es conserva l'absis, ja que tota la resta del temple correspon a una edificació del segle XVII, que va substituir la fàbrica primitiva. El resultat és un edifici d'estil tardobarroc, de planta rectangular, amb una sola nau on s'obren quatre capelles laterals i amb una petita sagristia. Destaca el campanar de planta quadrada, amb una galeria de balustres a la part superior.

Els paraments exteriors de l'absis romànic no són visibles fàcilment, ja que l'hemicicle absidal queda integrat dins del pati de l'antiga rectoria, que s'ha transformat en un habitatge d'ús privat. L'estructura presenta una articulació paramental amb les característiques habituals del primer romànic, a partir d'arcuacions cegues i lesenes. Conserva, a més, tres finestres atrompetades, de les quals només la central

Absis

Interior

exerceix la funció original, ja que les laterals van ser tapiades i actualment no són visibles des de l'interior del temple. L'aparell està format per carreuó desbastat, poc uniforme. Correspon a una estructura erigida probablement en la segona meitat del segle XI.

Text i fotos: MGC

Bibliografia

CATALUNYA ROMÀNICA, 1984-1998, V, p. 306; MONSALVATJE Y FOSSAS, F., 1889-1919, XVII, pp. 166-167.